

Se plimbă gândul meu

Stefan Doroftei Doimaneanu

Se plimbă gândul meu prin amintire
Neliniștea nu vrea să obosească,
Deși au început să amortească,
Secundele se scurg far' de-opintire.

Se plimbă gândul meu rănit pe zare
La braț cu-o luminoasă perseidă,
Ce-mi fură o bucată de obidă,
Ca din tristeți încet să mă coboare.

Se plimbă gândul meu firav prin junglă
Dorind să fie devorat de fiare,
Să nu mai lăcrimeze în pahare,
Mâhnirile să nu mă mai ajungă.

Se plimbă gândul meu bolnav prin ceruri
Tânjind după o liniște trândavă,
Ca să-mi descarce sacii cu otravă,
Să-mi reculeagă zâmbetul din leruri.

Se plimbă gândul meu hoinar pe mare
De val și cântecul sirenelor purtat,
Zburdând ca-n libertatea unui evadat
Pășind desculț pe valul cu ninsoare.

Se plimbă gândul meu vrăjit spre tine
Pe strunele bătrânului cobzar
Și-n frenezia păcatului primar,
Rămas-am fără haina de pe mine.